(ז)(ספ"ק) ר"ש אומר כו'. גמרא מפרש לה בעשה דילה: תורין שלא הגיע זמנן. כדתנן (דף כב:) מצורעין וזקני כהנים שהיו בקיאין בהלכות פסולין, דתורין מפני גדולים ולא קטנים, כבי יונה קטנים מפני ולא גדולים ופסולין מתחילת הניסוך ואילך: הגיע זמנן. הוחיל ולזוגין לאחר זמן יש לו תעשה לשומרן כאחן: מפוסר זמן. שמרט פסור בין שהוא מפוסר זמן בגופו בין שהוא מפוסר זמן בבעלים שלא הגיע זמן וכבעלים להקריב קרבנותיהם: ושמורע-לא נרפי כמתני': שפקריבו. בתוך ימי ספרן: ויולדת. כתוך מלאת: ושמשה. בגמרא פריך מאי משמע ליה דכתי: פטור. שאין מתקבלין בפניס לא לחובה ולא לנדבה: טולטיפין. חוב וחבה (ה) דעוף ודיולדת בהמה: חייבין. שהרי מתקבלות בפניס נדבה לשמן: ושלמיהן. וגמ' פריך מאי שלמים היכא בהני: קדשי קדשים. כבשי עלרת: ומופר פמופר. לאחר קמילה: פיולק. שמן על המנחה כדכתיב (ויקרא ב) ויצק עליה ונו': וספופה. מנחת מחבת כדכתיב (שם) פתות חלתה פתים: ומפגים. מנחה בתוך והיא טרוטה הנשה בפניס בקרן מערבית דרומית כמשמעה: ממיב לת הגרוה. מדמן לת המזרה בבקר: פטור. טעמא יליף בבריימתא בגמ': אין בפן משום זרוע. חוב מיתה, כל(ה) בבך הקטורת בדבך שדרכן לאכול לאו הקטרה ניתה(ה) ולא הבך עבודות הוחיל ויש לחריהן עבודה אין זר חייב עליה מיתה כדאמרינן בפרק בראשונה (יומא דף כה:) עבודה מתנה ולא עבודה שיצול, עבודה תמה, ולא עבודה שש לחריה עבודה: ולא משום טומאה. כהן ממת שמיתת לאוהרת זרות ושימוש בטומאה מחד קרא נפקי מויגזרו ולא יהללו כל הזבחים תניא (נעיל יז.) מלי למיחייב לאוהרת מחייב לשימוש טומאה: ולא משום מפוסר בגדים. לחיכהו נמי כזר-בזמן שאין בגדיהן עליהם אין כהוגתם עליהם והוו להו זרים, הכי נפקא לן בפרק שני (שם יז:): ולא משום שלא רחצו ידיס ורגליס. גמר "חוקה-חוקה" ממפוסר בגדים מה התם לעניו לחולי עבודה ולעניו מיתה נמי לאו גמריט לה מהתם: ועבודה בכבורות. דכתיב ושלח לת נערי בני ישראל ונו' (שמות כד): נאמרו בהמות. דכתיב בשחוטי חוץ: ועבודה בכפניס. דכתיב "קרב לל המזבח": לפניס מן הקלעים. דכתיב בחטאת ואשם ומנחה (ויקרא ו) "בחלר להל מועד": קדשים קלים בכל מקום ישראל. כמות שהן שרויין בדגליהם והל ילפינן יג) בחיטו מקומן (נעיל כה-) מקרלי: בשו בגלגל. כשעברו לת הירדן והוקבע לחל מועד שם שבע פניס שכבשו ושבע שחלקו: פוסרו בהמות. כדילפינן לקמן "מחים כל השבר בעיניו": קדשי קדשים. יל) הנחלקין לל קרב בשמת יחיד מן) לכל שחין מידר וניזד חין קרב בשמה קטנה וחין מנחה בשמה הלכך עולה הוח דהוחי וחין נחלקת וחטחת ואשם בשמת ליטר הוח דקרבי ונחלקין לפניס מן הקלעים: קדשים קלים עולה יליף בגמרא דלח נהיני בשמת יחיד: בשמת ליטור-בגלגל טוב ובגבעון(ח): מתן

בעלי מומין עוברין שהקריבן בחוץ פטור, (ר"ש) אומר בעלי מומין קבועין = פטור (בעלי מומין עוברין (ט) ט) (חייב) בלא תעשה. (תורים) שלא הגיע זמנן ובני יונה שעבר זמנן שהקריבן בחוץ פטור (ר"ש) אומר בני יונה שעבר זמנן פטור ותורים שלא הגיע זמנן בלא תעשה. ←אותו ואת בנו ומחוסר זמן פטור (ר"ש) אומר הרי זה בלא תעשה. (ר"ש) אומר כל שהוא ראוי לבא לאחר זמן ה"ז בלא תעשה ואין בו כרת וחב"אכל שאין בו כרת אין בו לא תעשה, ←*מחוסר זמן בין בגופו בין בבעליו ג) (איזהו מחוסר זמן בבעליו? הזב והזבה והיולדת (והמצורע) שהקריבו: חטאתם ואשמם בחוץ פטורין, עולותיהן ושלמיהן בחוץ חייבין, המעלה במשכר חטאת, מבשר אשם, מבשר קדשי קדשים, מבשר קדשים קלים, ומותר העומר ושתי הלחם ולחם הפנים ושירי מנחות, והיוצק, והפותת, והבולל, והמולח, והמניף, והמגיש, והמסדר את השולחן, והמטיב את הנרות, והקומץ, והמקבל דמים בחוץ, פטור (ג) ואין (חייבין עליו לא) משום זרות ולא משום טומאה ולא משום מחוסר בגדים ולא משום [שלא] רחוץ ידים ורגלים עד שלא הוקם המשכן היו הבמות אותרות ועבודה בבכורות ומשהוקם המשכן אפסרו הבמות ועבודה בכהנים, קדשי קדשים נאכלין לפנים מן הקלעים וקדשים קלים בכל מחנה ישראל, באו לגלגל אותרו הבמות קדש קדשים נאכלין לפנים מן הקלעים וקדשים קלים בכל מקום *באו לשילה אפסרו הבמות *ולא היה שם תקרה אלא בית אבנים ה) (בלבד) מלמטן (ו) וחריעות מלמעלן והיא היתה "נוחה" קדש קדשים נאכלין לפנים מן הקלעים וקדשים קלים ומעשר שני בכל הרואה *באו לנוב וגבעון אותרו הבמות קדשי קדשים נאכלין לפנים מן הקלעים וקדשים קלים ומעשר שני בכל ירושלים ז) *בכל ערי ישראל *באו לירושלים אפסרו הבמות ולא היה להן *היתר והיא היתה "נחלה" קדשי קדשים נאכלין לפנים מן הקלעים, קדשים קלים, ומעשר שני לפנים מן החומה/ כל הקדשים שהקדישן בשעת איסור הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות ח) (בחוץ) הרי אלו בעשה ולא תעשה וחייבין ט) עליו כרת הקדישן בשעת היתר הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות בחוץ הרי אלו בעשה ולא תעשה ואין חייבין עליהן כרת הקדישן בשעת איסור הבמות והקריבן בשעת היתר הבמות הרי אלו בעשה ואין בהן לא תעשה/ואלו קדשים קרבין במשכן קדשים שהוקדשו למשכן, קרבנות ציבור קרבין במשכן, וקרבנות היחיד בבמה, קרבנות היחיד שהוקדשו למשכן יקריבו במשכן, ואם הקריבן בבמה פטור, ומה בין במת יחיד לבמת ציבור? במה פטור ושחטה צפון

קלים בכל מקום. דכיון שבטלו הגליס והן היו הולכים בכל הארן לכובשה ולא היתה תגייסן סביבות המשכן בטלה קדושת מחנה ישראל, מעשר שני לא הוזכר כלן לפי שלא נהגו מעשרות עד לאחר ירושה ויסיבה: נאו לגלגל. לאחר *חילוקו מיד קבעוהו בגילה: נאמרו סבמות. כדקתני והיה היתה מטהה וכתיב כי לא בחתם עד עתה וגו' כלומר כשתעברו לת הירדן לא תיראו (תקריבו) בבמות כלל לאבר לאחת עושים פה היום שאתם מקריבין במשכן חטאות ואשמות חלא חיס כל היבר בעיניו תעשו דהייטו גדרים וגדרות שאין עליכם חובה חלא לפי מה שיבר בעיניכם כי בעוד שאתכבשו ואחלקו לא בחתם עד עתה לל המנוחה יו)ועברתם לת הירדן ויתבתם בארן ה' מוֹ) (תקריבו) בבמות כלל לאבר לאחת עושים פה היום שאתם מקריבין במשכן חטאות ואשמות חלא חיס כל היבר בעיניו תעשו דהייטו גדרים וגדרות שאין עליכם חובה חלא לפי מה שיבר בעיניכם כי בעוד שאתכבשו ואחלקו לא בחתם עד עתה לל המנוחה יו)ועברתם לת הירדן ויתבתם בארן ה' אותו ואת בנו ומחוסר זמן פטור (ר"ש) אומר הרי זה בלא תעשה. (ר"ש) אומר כל שהוא ראוי לבא לאחר זמן ה"ז בלא תעשה ואין בו כרת וחב"אכל שאין בו כרת אין בו לא תעשה, *מחוסר זמן בין בגופו בין בבעליו ג) (איזהו מחוסר זמן בבעליו? הזב והזבה והיולדת (והמצורע) שהקריבו: חטאתם ואשמם בחוץ פטורין, עולותיהן ושלמיהן בחוץ חייבין, המעלה במשכר חטאת, מבשר אשם, מבשר קדשי קדשים, מבשר קדשים קלים, ומותר העומר ושתי הלחם ולחם הפנים ושירי מנחות, והיוצק, והפותת, והבולל, והמולח, והמניף, והמגיש, והמסדר את השולחן, והמטיב את הנרות, והקומץ, והמקבל דמים בחוץ, פטור (ג) ואין (חייבין עליו לא) משום זרות ולא משום טומאה ולא משום מחוסר בגדים ולא משום [שלא] רחוץ ידים ורגלים עד *שלא הוקם המשכן היו הבמות אותרות ועבודה בבכורות ומשהוקם המשכן אפסרו הבמות ועבודה בכהנים, קדשי קדשים נאכלין לפנים מן הקלעים וקדשים קלים בכל מחנה ישראל, באו לגלגל אותרו הבמות קדש קדשים נאכלין לפנים מן הקלעים וקדשים קלים בכל מקום *באו לשילה אפסרו הבמות *ולא היה שם תקרה אלא בית אבנים ה) (בלבד) מלמטן (ו) וחריעות מלמעלן והיא היתה "נוחה" קדש קדשים נאכלין לפנים מן הקלעים וקדשים קלים ומעשר שני בכל הרואה *באו לנוב וגבעון אותרו הבמות קדשי קדשים נאכלין לפנים מן הקלעים וקדשים קלים ומעשר שני בכל ירושלים ז) *בכל ערי ישראל *באו לירושלים אפסרו הבמות ולא היה להן *היתר והיא היתה "נחלה" קדשי קדשים נאכלין לפנים מן הקלעים, קדשים קלים, ומעשר שני לפנים מן החומה/ כל הקדשים שהקדישן בשעת איסור הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות ח) (בחוץ) הרי אלו בעשה ולא תעשה וחייבין ט) עליו כרת הקדישן בשעת היתר הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות בחוץ הרי אלו בעשה ולא תעשה ואין חייבין עליהן כרת הקדישן בשעת איסור הבמות והקריבן בשעת היתר הבמות הרי אלו בעשה ואין בהן לא תעשה/ואלו קדשים קרבין במשכן קדשים שהוקדשו למשכן, קרבנות ציבור קרבין במשכן, וקרבנות היחיד בבמה, קרבנות היחיד שהוקדשו למשכן יקריבו במשכן, ואם הקריבן בבמה פטור, ומה בין במת יחיד לבמת ציבור? במה פטור ושחטה צפון

ומתן

הגהות הב"ח

(ה) במשנה ר"ש אומר וכו' מומין שנכרין מיכר בלא תעשה; (ב) שם ותורים בכם משום זרות כנ"ל ותיבות מיינין עניו לם נמחק: (ג) שם וירושלים מלמעלן: (ד) רש"י ד"ה (בא"ד) שוכר וכו' בסיפא ברי"ם אומר כנ"ל ותיבת שכיס נמחק: (ה) ד"ה עולותיהן זוב וחבה שוף: (ו) ד"ה בלא נמל נמל וכו' במלכים כי ליל בכמה גדולה: (ז) ד"ה קדשים קלים וכו' ומקריב וכנ"ל פריך מעשר שני נסקים להחם כנ"ל וסד"ה: (ח) ד"ה במת ליטור וכו' ונבעון סם ד"ה ומ"ש מ"ם ומתן מתן סניב ותיבות מתן ושיר מוכר נמחק: בחיר נדרים דף אילקיך נדפה אויר דקרלת בס"ך

מוקף

[מעילה יב. מוקף שם. ומכר ג"ב תמורה יפ:]

מוקף שלי

*אלרת הסוציים אינה נראה לעיני אלא לכהנים בלבד בבמות של בעלות מתעלם אותה כתוף מלר. ירמיה הסוציים כ"ה כ' ו' בבית השוער שאין מיוד על הרצפה רחוק

סנהדרין סב: [ופ"ק בתובפות מקום פרפר]

מניעה יו

סדר עולם פי"ח

*דברים יב:ו כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר ה' אלקיך נותן לך "ואז"

מניעה י

[ג"ל עד היותר לך מיתת במניעה י. וכן במעשה שבמנחות]

מתן

טוהה יליף בגמרא דלח נהיני בשמת יחיד: **שמת ליטור-בגלגל טוב ובגבעון(ח):**

ט) מתני' ג"ל בשלו לך קדשי קדשים נהלכין שקדשו בשמת יחיד:

מן

מו) יחיד דכל שאין: מז) לא תעשון בבמות תיבת הקריבו נמחק: יז) המנוחה אבל ועברתם: יח) תקרה בנ של נפרים: יט) תיבת ובגבעון נמחק: כ) קדש הפוסרים מלפני תיבת אשר נמחק: כא) תעלה ושם העשה לשחיטה: כב) שלא יכול לקיימו: כג) משכן ומשרש ואוהל: כד) מתמן למשכן הס"ד ותיבת למקדש נמחק: